

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50.—EXTRANGER, 2'50.

A la «rúa» barcelonina

EL TERRORISME:—¿No 'm coneixes?
DON ANGEL:—Nó; y aixó es lo que 'm té marejat.

AVÍS ALS LECTORS

Com ja previament varem anunciar, aquest número va acompanyat d'una gran lámina tirada en fulla apart, que 'ls venedors han d'entregar sense augment de preu.

**NÚMERO Y LÁMINA-REGALO,
5 céntims**

hospitalari recó, empaytada per la gana. En resúm, que la nostra ocupació no es més que tranzitoria, provisional, interina...

¿Ha de tranquilisarnos aquesta declaració?
No massa.

¿Qui ignora que en aquest país, lo únich que dura, s' arrela y 's perpetúa es lo interí, lo provisional, lo tranzitori?...
PIF-PAF

La plepa del vot corporatiu

Va succehint lo que 'ns temíam. El projecte de ley d' «Administració Local» será votat, potser a la senmana entrant, ab el vot corporatiu. En Cambó l'ha defensat al Congrés, repetint lo que ja 'ns teníam dit de l' adhesió dels regionalistas al Sufragi universal, que no més volen cambiar de «forma». Per aixó diuhen ells que 'l vot corporatiu es senzillament una forma, una modalitat del sufragi. Y, sense adonarsen, inverteix desseguida 'ls termes: venint a dir que 'l Sufragi universal es una modalitat del vot corporatiu, perque «si todos los ciudadanos estuviesen asociados (?) tendrían razón los representantes del tradicionalismo que quieren substituir la representación directa por la gremial.» Si avuy no tenen rahó, es perque «quedarían sin representación muchos individuos que no están agremiados.» Després se fa cárrech de la objecció al vot corporatiu fonamentada en la falta de vida corporativa, y replica que de vida corporativa n'hi ha a Barcelona. Els comerciants units, pera guardarse 'ls magatzems y las botigas; els fabricants, pera millorar els aranzels; las Cámaras Agrícolas y las corporaciones intelectuales: Estudios Universitarios, la Wagneriana y l' Orfeo Catalá. Regoneix que las Asociaciones obreras «no están tan organizadas como las de las demás classes...» y vetaquí tota la vida corporativa de Barcelona.

Francament, ¿no 'n surt d' aqueixa relació la falsetat de la organizació que portaria 'l vot corporatiu al Sufragi universal? El representant d'una corporació forçada pels estatuts a no cuidar més que d' afavorir el negoci ó la professió dels agremiats, ¿qué volen que fassi sino cumplir els estatuts? Y si el Sufragi universal ha sigut la evolució del Sufragi censitari y del vot múltiple dels amos d' inmuebles, ¿no es evident que 's torna enrera donant a certs ciutadans més d' un vot? Y si la garantia del sufragi es el secret de la votació, portat fins a la exageració ab l' aïslament del elector, ¿no 'l desnaturaliza la delegació pública? Y avants de tot, ¿qu' es una corporació? ¿Qui la té de definir? Si ab l' esqué de la ley nova se funda una societat allá ahont n'hi hagi pocas y migradas, ¿tindrán vot corporatiu? ¿Cóm se coneixerá que val més ó menos que las otras? Y las asociaciones de partit, devegadas més plenas, més desinteressadas, més intelectuales, més influyentas a la vida social, que las de certs oficios, no han de tenir may cap vot. Y si una asociació profesional está constituída per anarquistas declarats—que 'l se-nyor Maura vol llençar fora de la ley—¿no haurá

LA SENMANA

ESPANTA el gasto inútil de retórica que al Congrés s' ha fet aquests días per veure si 's demostra al poble que 'l yot corporatiu es una cosa molt bona y que som uns tontos els que no 'ns acabém de persuadir de las sevas fenomenals excepciones.

«Si se 'n han dit, sobre aquest tema, de cosas admirablement ensucradas! «Si se 'n han exposat, en pro del sufragi corporatiu, d' arguments enginyosos y fins rublerts de doctrina!...

El poble no 's deixa convence—nosaltres també som poble,—y aferrat a la seva divisa de un home,

un vot, s' obstina en voler el sufragi universal sin trampa ni cartón ni refinaments superorgánichs.

—¿No va bé el sufragi, montat d' aquesta manera? —diu el país ab instint admirable.—¿No ha sigut ell 'l arma ab que la Solidaritat ha destruhit el caciquisme? ¿Per qué, donchs, enredarnos en aventuras que ningú sab de quin modo han de rematarse?

Y 'l poble, sense negar als defensors del vot corporatiu el dret d' entusiasmar'shi, y fins reconeixent que potser es una cosa magnífica, pensant que tants caps, tants barrets, que lo millor es enemich de lo bo y que val més un boig conegut que un sabí per conèixer, diu que vol el sufragi universal, y jura y perjura que pera conservar una conquista que tant li ha costat de conseguir está disposat a fer qualsevol sacrifici.

S' ha publicat el *Llibre Roig*—color del rubor—y entre las diferentas cosas, totes molt amenas, qu' en ell el Govern ens explica, n' hi ha una que 'ns ha cridat singularment l' atenció.

Segons el *Llibre Roig*, cap fonament tenen las fantasiosas ilusiones que 'ls patrioters varen forjar-se ab motiu de la ocupació de Mar Xica.

Cert qu' Espanya ha anat allí y s' ha possessionat d' unas quantas hectáreas de terreno, pero hi ha que advertir que aquest acte no té res de definitiu, ni en rigor mereix el nom d' ocupació ab que quatre padrius exaltats varen batejarlo. Som a Mar Xica, nó com a conquistadors ni sisquera com a estadants ab contracte més ó menos llarch, sino com a vigilants, modestos suplents de la mehalla marroquí que, abandonada pel seu amo, va haver de fugir d' aquell in-

¿Per qué aixeca *El Imparcial* las quatre potas enlayre?
 ¿Per qué s'escabella ab furia *El Ejército y la Armada*?
 ¿Per qué *El Liberal y El Mundo* clouhen el puny y amenassan?
 ¿Es que han vist á la paret quatre ditadas de mangra!

L'ex-concejal del Ajuntament d'aquesta ciutat D. Joan Brugada y Vacarissas, mort recentment, ha nomenat hereu universal de la seva fortuna, que puja un centenar de mils duros, á la ciutat de Barcelona.

¿Heu vist may un cigne negre?
 ¿Heu vist may un merlot blanc?
 Donchs, aquí 'l tenen, señores, es aquest bon concejal que no treu sinó que porta diners á la Casa Gran.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA I.—Ca-vi-lar.
- 2.ª ID. II.—Sas-tres.
- 3.ª ANAGRAMA.—Servia, visera.
- 4.ª FUGA DE VOCALS.—Avuy els amos d' Espanya ademés dels governants, tothom sab que son els frares las monjas y els capellans.
- 5.ª TARJETA.—Els savis de Vilatrasta.
- 6.ª ROMBO.

C	A	P				
C	A	N	A	S		
C	A	N	A	R	I	S
P	A	R	I	S		
S	I	S				
- 7.ª CONVERSA.—Tona.
- 8.ª GEROGLÍFICH COMPRIMIT.—Un tros de botifarra negra.

Han endevinat totes ó part de las solucions, els caballers: Un tío camandulas, Andoba, Antich Gallardo, Un sardanista, Joseph Brunet Mach, Joseph Junyent, Laureano Fontanet, Musclus, Francisco Carré, Dos amichs, Salvadó Huguet y Pau Rufián.

ENDEVINALLAS

XARADA

PER CARNAVAL
 —¿Hont vas dos-tercera-quarta ab aquesta tersa-quart?... sembla que hi portis tercera-doblada de tant total...
 —Y tú, primera-tres-quarta las tres-dos no t'has mirat?... sembla tres-cinch una d'ellas una canya de pescar...
 ¡Vóltall... vaja, déssat, home, per fer broma, que no 'n sabs...
 —Tú, sí, que ab aquesta fila, que ja 't dich jo que 's quart-quart, hu fas molta de brometa... lo que has de mirá es per dalt dels balcóns que res no calgui.
 —Tú per terra has de mirar,

De peus á la galleda

—Quedém, donchs, en que la Solidaritat atenta contra la integritat de la patria...

que ab aquests patinadors no ensopéguis tot badant... ¡Vaja alanta... presumit, cerilla, gomós pelat!... —¡Tens ab tot tant mala sombra que ni menys vull contestar!

PANTORRILLAS I.

TARJETA

D. ATILANO DE LILLA

Formar ab aquestas lletras degudament combinadas el títul de una obra catalana.

FRANCISCO CARRÉ

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1	2	3	4	5	6	7	8	9	0	—Ofici.
8	0	8	9	3	2	3	7	0	—Establiment.	
1	2	3	1	2	9	5	0	—Nom de dona.		
6	7	8	9	2	3	0	—En els fumadors.			
8	2	0	4	7	—Nom d'home.					
9	3	2	6	1	—Poble catalá.					
3	2	5	8	—Id. id.						
3	0	1	—Peix.							
4	2	—Nom de dona.								
3	—Consonant.									

MOKA SOKA Y C.ª

ANAGRAMA

Que ditxós será qui puga formá matrimoni ab tú; creume, tot, total l'am prompte per si pots pescar algú.

A. ROCA COLL

CONVERSA

—Tú, Sala, ¿de la Emilia y la Consuelo, quina trobas més simpática?
 —D' aquestas dugas, cap.
 —¿Donchs quina?
 —Un altre que tú has anomenat, del poble que 'ls dos acabém de dir.

MIQUEL ROCA

GEROGLÍFICH

Poch
 I
 ordi
 C I I

RICARDO LAFFITTE

CORRESPONDENCIA

Caballers: Ernest Orriols, E. Barbé, F. Cervelló J., Enrich Bonagarriga (a) Suat, Sanomiraropies, L. Costagra, Un serenellitito de Granollers, Un baylet, Ricardo Laffitte y En Peret Viadé de Granollers: Lo d' aquesta senmana no 's pot aprofitar ni per anar á la Rúa.

Caballers: Hipólit Nadal M., N. Clotet Marqués, Tres calandris de Masnou, Miquel Grau, Miquel Roca, Miquel Serrats y Camps, A. Roca Coll, Francisco Carré y Joseph Trillas: Molt bé; ab aixó 's va á tot arreu.

Caballers: Fra. Gancia: Si 'ns sobrés espay, de bona gana.—P. Rovira: La poesíeta demostra en voste condicions ben afalagadoras. Pero res més, per ara.—A. Ribas Ll.: Entra en cartera, esperant una ocasió.—J. F.: El sonet ens ha agradat bastant, y aixó que casi may ens agradan els sonets.—Emili Alaman: Las postals tenen un inconvenient: una forma poch cuidada.—Matías Pagés: Las cantarellas s'aprofitarán.—Johannus: Efectivament, preferim género cómich, pero quan aquestas cosetas curtas van bé, s'aprofitan igualment un día ó altre. La d' avuy no va mal.—M. del P.: Rebut y mil gracias.—J. Castellet M.: Ho sento, pero no m'acaba d'agradar, encare que vingui de Granollers.—Pepito del Clos: La segona estrofa conté una incorrecció garrafal. Si no fos aixís, veuríam d'enquibir-la.—Manel Noel: La poesía va bastant bé y veurém d'insertarla apesar de la Quaresma.—Joanet Prim: Llegeixi forsa á l'Heine y á l'Apelles Mestres... Ah, y á n'en Maragall també, y després que se'n hagi empatat, si escriu alguna cosa, envhila.—F. Sanromá: El dibuix está bé de perspectiva, pero no té interés pera un senmanari humorístich.—Ll. M.: Tantas merces pel seu envió. Anirá aviat.—Aguileta: Rebut els originals y disposésseu.—Martri Peripecies: Té molta rahó, pero la rahó deu haver d'anar vestida ab certa forma simpática y correcta.—Pere Roiger: La cansoneta está ben sentida, pero la métrica no s'hi veu enloch. Treballi y no desesperi de ferho bé un día ó altre.—T. Martí: Ja es de broma, ja, tot aixó. Pero no 'ns sabria gens de greu que fos dit ab quelcom més de sintaxis y atenesse á las lleys de la poética.—J. Masiera, Un corresponsal, P. L., y Un republicá solidari: Es impossible la publicació de sas respectivas cartas per varias causas.

IMPORTANT

Dissapte que vé, día 7 de Mars

La Campana de Gracia

publicarà un NÚMERO EXTRAORDINARI dedicat en sa major part á un assumpto de gran actualitat, que cridarà poderosament l'atenció.

8 pàginas, profusament ilustradas, 10 cénts.

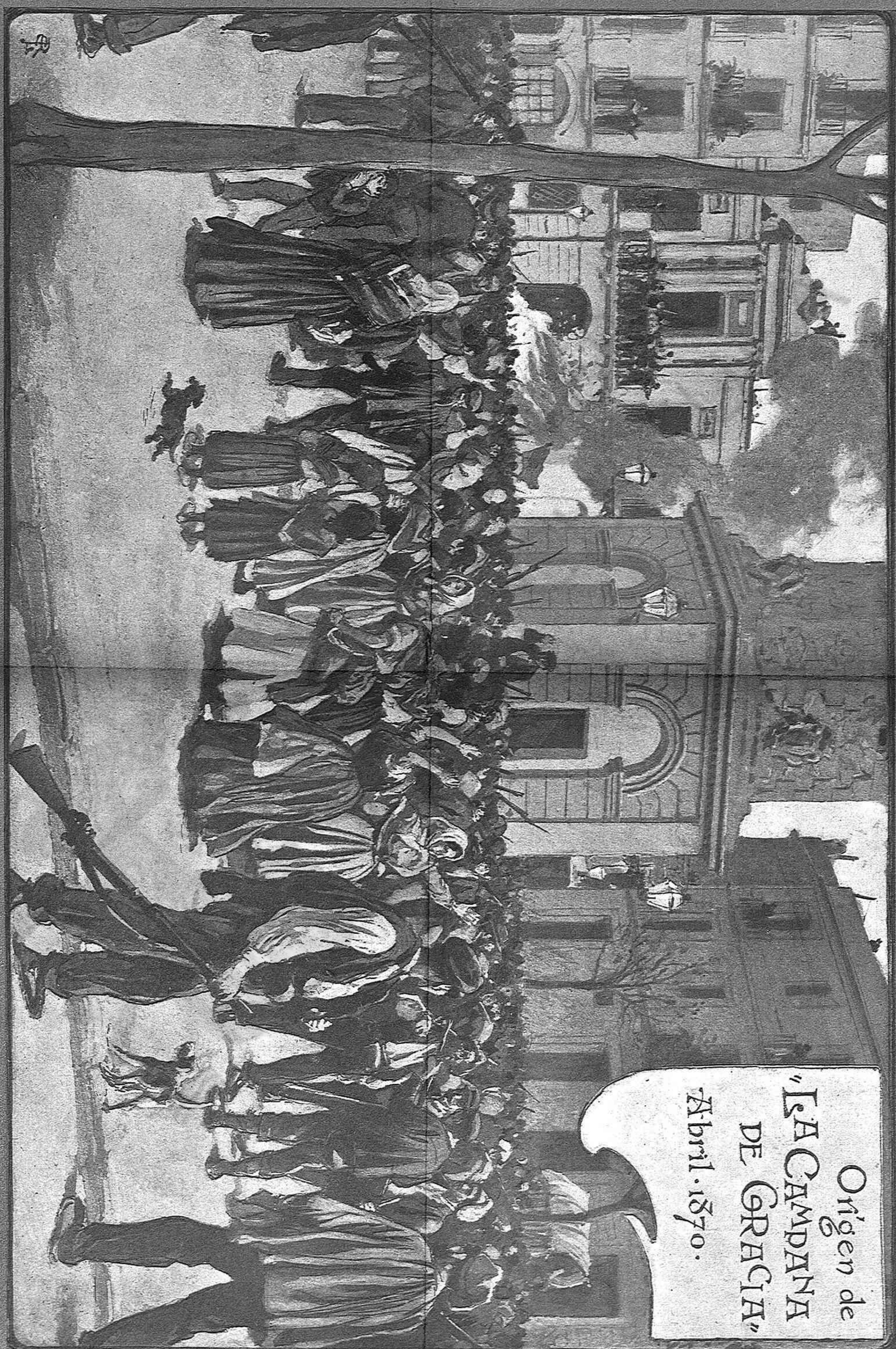
DISSAPTE, DIA 7 DE MARS

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olm, número 8
 Tinta Ch. Lorilleux y C.ª

Carnaval polítich

La comparsa madrilenya.

Dibuix de J. LLUIS PERLLOCH

GRACIA.—EL REBOMBORI DE LAS QUINTAS

MINISTERIO
DE CULTURA

